

[Bundvad.]

sionen om invalidernes forhold nu bliver nedsat, og at et udvalg skal forberede en egentlig enkepensionsordning. Der ligger her to nye sociale opgaver, som vi mener bør løses.

Det må også være muligt at finde en løsning på spørgsmålet om en appelinstans for invalideforsikringsretten. Så venter vi også på sygeforsikringskommissionens resultat. Selv om arbejdere og arbejdsgivere ved sidste overenskomststopgørelse brød nye veje med hensyn til dagpenge under sygdom, er der alligevel her problemer, der trænger sig stærkt på til løsning. Det samme gælder problemerne omkring sygekassegrænsen.

Foruden de spørgsmål, jeg nu har omtalt, vil som bebudet i åbningstalen mange andre spørgsmål blive forelagt folketinget til behandling i denne samling. Regeringen har for sit vedkommende lagt op til en arbejdssamling, og folketinget vil ikke komme til at savne sagligt arbejdsstof.

På denne baggrund vil jeg slutte mine bemærkninger med at udtale håbet om, at også dette folketingsår vil blive præget af viljen til at finde en løsning på de problemer, der trænger sig på. Jeg har sagt det før, at jeg tror, befolkningen venter af os, at vi bestiller noget. Det er derfor, vi er her. Mit parti, socialdemokratiet, er indstillet på arbejdets og samarbejdets positive linje.

Erik Eriksen: Den højtærede statsminister indledte sin tale ved folketingets åbning med henvisning til de regler, grundloven giver for denne tales indhold. Der pålægges her statsministeren to ting: for det første skal ministeren give en redegørelse for rigets almindelige stilling. Jeg kan roligt sige, at en sådan redegørelse har vi ikke fået. I stedet for har vi hørt nogle almindeligheder om rigets stilling, og det er noget helt andet. Jeg finder det uheldigt, at grundlovens bestemmelser på dette punkt har sat sig så lidt spor i åbningstalerne siden 1953; jeg kan nemlig forsikre den højtærede statsminister om, at der var tilset en såre reel forskel med denne nye paragraf.

For det andet kræver grundlovens § 38, at statsministeren giver en redegørelse for de af regeringen påtænkte foranstaltninger.

Det har aldrig med denne bestemmelse været tanken, at statsministeren blot skulle nævne eller opremse, hvad regeringen påtænkte. Lad mig som et enkelt eksempel nævne åbningstalens bemærkning om, at vareforsyningsloven vil blive foreslået forlænget. Der siges ikke ét ord om, hvorvidt denne lov tænkes skærpet, eller om man vil understrege en afviklingstendens i den. Det er ikke helt tilfældigt, når jeg har nævnt vareforsyningsloven som eksempel. Også sidste år indeholdt åbningstalen en tilsvarende tom bemærkning, og allerede dengang fandt jeg grund til at påpege mangelen på redegørelse.

Jeg regner ikke med, at min kritik vil bære frugt — regeringen plejer jo ikke på dette så lidt som på andre områder at tage hensyn til andres synspunkter. Når jeg alligevel har understreget disse væsentlige brist i åbningstalen, skyldes det, at den efter forfatningen skal danne grundlag for tingets forhandling, og man må indrømme mig, at vi ikke ligefrem har fået det allerbedste grundlag. Det har måske sin naturlige årsag — hvad ved jeg; måske har regeringen med henblik på åbningstalens opbygning og indhold — undskyld, jeg bruger en vending, som jeg måske tidligere har anvendt — tænkt på reglen fra rationeringstiden: det er forbudt at reklamere med en overflod, der ikke er til stede.

Det udenrigspolitiske afsnit giver mig ikke anledning til mange bemærkninger. Vi har jo også for kort tid siden haft en debat om en række problemer på dette område. Jeg er enig i åbningstalens bemærkning om grundpillerne i vor udenrigs- og forsvarspolitik. Jeg deler i allerhøjeste grad håbet om, at den almindelige tendens til bedring i forholdet mellem øst og vest kan fremme mulighederne for nedrustning. Jeg skal heller ikke inklade mig i en diskussion om Danmarks militærstrategiske situation, kun sige, at det naturligvis må være således, at vort forsvarsberedskab og dets opbygning må blive præget af hele den udvikling, der foregår.

Også tjenestetidens længde er kommet ind i debatten; det hænger sammen med forskellige forhold af såvel udad- som indadvendt karakter. Bl. a. møder man ude i befolkningen jævnlig det spørgsmål, hvor meget der kan spares ved nedsættelse af